

[Ellinger.]

regulere Salgsretten og formindske Overskuddet ved Oprettelse af nye Apoteker, Ændring af Takst, Omsætningsret m. v.“ Jeg mener, at denne Bestemmelse maa udlægges saaledes, at Staten har Midler til at ødelægge et Apoteks Omsætning. Vi kan oprette et Apotek i Nærheden af et allerede bestaaende og paa den Maade bidrage til at formindske dets Indtægt. Det maatte der altsaa tages Hensyn til, naar vedkommende Apoteker skulde forhandle om den Afløsningssum, der skal til. Det forekommer mig, at man ikke i en Lov kan skrive, som man her har gjort, og jeg haaber, at det skal blive muligt — ogsaa det ærede 7de tingvalgte Medlem (Rytter) var inde paa denne Sag — at finde en Affattelse, vi kan enes om. Den nuværende Formulering er ikke tilladelig.

§ 50 lyder saaledes:

„Til Gennemførelse af Ordningen oprettes en Afviklingskasse. Indenrigsministeren træffer nærmere Bestemmelse om dennes Bestyrelse og Virksomhed.“

Ja, jeg kan godt lide Diktatur i mange Tilfælde. Naar man altid har den højeste Oplysning paa de rigtige Pladser, har jeg ikke noget imod at finde mig i et Diktatur. Og her faar jo Ministeren stor Indflydelse. Om han er glad ved den, er en anden Sag. Men han faar i hvert Fald en stor Indflydelse: han træffer nærmere Bestemmelse om Bestyrelse og Virksomhed.

Det er af stor Betydning, naar Afvikling skal finde Sted, om denne kan ske ved en mindelig Overenskomst mellem Bestyrelsen af Afviklingskassen og den paagældende, som skal afvikle. Opnaas da mindelig Overenskomst, er Indenrigsministeren bl. a. — hvad dette „bl. a.“ betyder, ved jeg nu ikke — bemyndiget til helt eller delvis at berigtige Erstatningssummen ved, at Afviklingskassen udsteder Gældsbeviser til Privilegiets Indehaver. Men hvis en mindelig Overenskomst *ikke* opnaas, saa skal vi til en Vurderingskommissionsafgørelse. Denne Vurderingskommission foreslaas at skulle bestaa af 5 Medlemmer, hvoraf Ministeren udnævner de tre, medens to Repræsentanter vælges af Apotekerorganisationerne. Ja, naturligvis, hvis Staten hele Tiden vil have den fulde Magt, saa at den, man skal forlige sig med, er afmægtig, maa finde sig i, hvad der gøres, er det en udmærket Bestemmelse. Men den forekommer mig ganske uretfærdig. Naar hver af de to Parter, Staten og de paagældende Apotekerorganisationer, udnævner to Medlemmer, og enten

disse fire bliver enige om en Opmand, eller en uafhængig Institution: Højesteret, Landsret eller Byretten — det er mig i og for sig mindre væsentligt — vælger den femte, har vi en retfærdig Institution, af hvilken man kan vente en retfærdig Afgørelse. Men at en Vurderingskommission, hvor Staten har Majoriteten, skal træffe Afgørelsen, efter at mindelig Overenskomst med Statens Repræsentanter ikke er blevet til noget, det synes jeg ikke, man kan have. I Særdeleshed ikke, naar man ikke vil have nogen Appelinstant. Men det mener vi for øvrigt at man bør have. Og det glæder mig, at ogsaa det ærede 7de tingvalgte Medlem mente, at en saadan maa tilvejebringes. Men Sammensætningen af Vurderingskommissionen bør altsaa efter min Mening ogsaa forandres.

Endelig skal jeg bemærke, at jeg finder, at den Betaling, som skal gives for Successionsretten i Henhold til § 58, er urimelig høj. Skal der gives en saa stor Betaling, bør efter min Mening ogsaa Afløsningsafgiften nedsættes.

Jeg har vistnok allerede nævnt, at jeg finder, at Pensionssatserne er sat meget lavt, selv om de er hævet en lille Smule.

Men nu skal vi altsaa til Udvalgsbehandling. Lad os da haabe, at der ved gensidig Imødekommehed, ved Ministerens Velvillie overfor de Tanker, der her er fremsat, hvis han da ikke helt afviser dem, skal kunne opnaas et Resultat.

Jeppesen (Drusebjerg): Den foreliggende Sag er en god Bekendt af dette høje Ting, idet der gentagne Gange har foreligget Forslag om en Omordning af Medicinalforholdene. Disse Forslag er som bekendt ikke blevet gennemført, og det er derfor glædeligt, at der nu foreligger Mulighed for, at denne Sag, som saaledes er forberedt til Løsning igennem mange Aar, omsider kan naa at blive løst tilfredsstillende baade for Publikum og for de særligt interesserede: Apotekere og Farmaceuter.

Lovforslagets Hovedprincipper finder jeg ikke Anledning til at gaa nærmere ind paa ved denne Lejlighed. Jeg mener, som sagt, at Sagen er udmærket forberedt, dels igennem det fremsatte Forslag, dels gennem den Forhandling, der har fundet Sted i Folketinget. Det forekommer mig da, at dette høje Ting vil handle rigtig ved at vedtage Forslaget, som det foreligger. Men efter de Udtalelser, der er fremsat fra Venstres og fra konservativ Side, er der jo ikke Mulighed for, at dette kan ske. Jeg vil dog udtale Haabet om, at den